पुंस्कोकिल *m.* Kuckucksmännchen.
पुंस्त्व *n.* das Mannsein, Mannheit; männliches Geschlecht (*g.*).
पुङ्ख *m.* das unterste, stumpfe Ende des Pfeils.
पुङ्खित (*s. vor.*) geschaftet *o.* befiedert.
पुङ्खितशर befiederte Pfeile habend.
पुंगव *m.* Stier; Held, Vorzüglichster unter (—°).
पुच्छ *m. n.* Schwanz, Schweif, Ende.
पुच्छधि *m.* Schwanzwurzel.
पुच्छवन्त् geschwänzt.
पुच्छाग्र *n.* Schwanzspitze.
पुञ्ज (—°) *m.* Haufen, Menge. *Abstr.* **°ता** *f.*
पुञ्जय्, **°यति** häufen, zusammenballen; *p.p.* **पुञ्जित**.
पुञ्जशस् *Adv.* haufenweise.
पुञ्जिष्ठ *m.* Fischer *o.* Vogelsteller.
पुट्, **पुटति** umhüllen.
पुट *m. n.*, **ई** *f.* Falte, Ritze, Höhlung (*oft —° nicht zu übers.*); Düte aus einem Blatt (*nur m.*).
पुटक *m. dass.*
***पुटकिनी** *f.* Lotuspflanze *o.* -gruppe.*
पुण्डरिस्रजा *f.* Lotuskranz.
पुण्डरीक *n.* Lotusblüte (*bes. eine weiſse*); *m. Mannsn.*, *f.* **आ** *Frauenname.*
पुण्डरीकनयन *m.* der Lotusäugige (*Bein. Vishṇu's*).
पुण्डरीकमुखी *f.* eine Art Blutegel.
पुण्डरीकवन्त् mit Lotusblüten versehen.
पुण्डरीकाक्ष *m.* = **पुण्डरीकनयन**.
पुण्ड्र *m. Pl. N. eines Volkes.*
पुण्य recht, gut (*im weitesten Sinne*), günstig, glücklich, schön, rein, heilig. *n.* das Rechte, Gute; Tugend, Verdienst; (*auch* **पुण्यक** *n.*) eine best. Ceremonie (*r.*).
पुण्यकर्तर्, **°कर्मन्** *u.* **°कृत्** recht handelnd, redlich, tugendhaft.
पुण्यकृत्या *u.* **°क्रिया** *f.* eine gute Handlung.
पुण्यगन्ध wohlriechend.
पुण्यगन्धि *u.* **पुण्यगन्धिन्** *dass.*
पुण्यजन *m. Pl.* gute Leute (*Bez. best. göttlicher Wesen*).
पुण्यता *f.*, **°त्व** *n.* Heiligkeit, Reinheit.
पुण्यतीर्थ *n.* heiliger Badeplatz; *Adj.* mit h. Badeplätzen versehen.
पुण्यवन्त् tugendhaft, glücklich.
पुण्यशील rechtschaffen.
पुण्यश्लोक heiligen Ruhm habend. *m. Bein. Nala's u. a.*; *f.* **आ** *Bein. der Draupadî u. Sîtâ.*
पुण्यात्मन् rechtschaffen, tugendhaft.
पुण्याह *n.* ein Glückstag; *auch* = *folg.*
पुण्याहवाचन *n.* das Wünschen eines Glückstages.
पुत् *s.* **पुद्**.
पुत्तल *u.* **°क** *m.* (**°लिका** *f.*) Puppe.
पुत्तिका *f. dass.*; Termite *o.* eine kleine Bienenart.
पुत्र *m.* Sohn, Kind, Tierjunges; *f.* **ई** Tochter.
पुत्रक *m.* Söhnchen, Knabe; *f.* **पुत्रिका** Tochter (*bes. eine an Sohnes Statt angenommene*).
पुत्रकाम einen Sohn wünschend.
पुत्रकाम्या *f.* der Wunsch nach einem Sohn.
पुत्रकार्य *n.* Sohnespflicht.
पुत्रकृतक an Kindes Statt angenommen.
पुत्रकृत्य *n.* = **पुत्रकार्य**.
पुत्रकृत्य Kindererzeugung.
पुत्रता *f.*, **°त्व** *n.* Sohnschaft.
पुत्रदार *n. Sgl.* Sohn und Gattin.
पुत्रपिण्डपालन eine best. Ceremonie (*r.*).*
पुत्रपितर् *m. Du.* Sohn und Vater.
पुत्रपौत्र *n. Sgl. u. m. Pl.* Söhne und Enkel.
पुत्रमय aus dem Sohne bestehend.
पुत्रवत् *Adv.* wie ein Sohn, wie Söhne.
पुत्रवन्त् einen Sohn, Kinder habend. *m.* Vater; *f.* **°वती** Mutter.
पुत्रस्नेह *m.* Sohnesliebe.
पुत्रार्थिन् Kinder begehrend (*f.* **°र्थिणी**).
पुत्रिणाम्न erzielt mit einer, die schon einen Sohn hat.
पुत्रिन्, *f.* **°णी** = **पुत्रवन्त्**.
पुत्रिय्, **°यति** sich einen Sohn wünschen.
पुत्रिय auf einen Sohn bezüglich.
पुत्री *f. s.* **पुत्र**.
पुत्री कर् an Sohnes Statt annehmen.
पुत्रीकरण *n.* das Annehmen an Sohnes Statt.
पुत्रीय्, **°यति** = **पुत्रिय्**.
पुत्रीय *u.* **पुत्र्य** = **पुत्रिय**.